

Σύμφωνο μέ τό συμπέρασμα, πού καταλήξαμε στό προηγούμενο σημείωμά μας, τό πιο σπουδαιό πρόγμα πού υπάρχει στόν κόσμο είναι νά έργασθη κανείς γιατί νά έπικρατήσῃ δύναμις του Θεοῦ, γιατί νά βασιλεύσῃ δύναμις στίς φυχές τῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτό καὶ ἡ ψυχή ἔχει τόση μεγάλη ἀξία. Είναι ἐνα κομμάτι εἰποτέ τῆν Βασιλεία του Θεοῦ. Τό εἶπε δίδιος: "Ἡ Βασιλεία του Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἔστι", δηλαδή, ἡ Βασιλεία του Θεοῦ είναι μέσα σας. "Οταν κανείς βλάπτη ἡ τὴν ψυχή του, ἡ τὴν ψυχή ἔνδος ἄλλου, είναι σάν νά καταστρέψῃ ἐνα κομμάτι εἰποτέ τῆν περιοχῆς, ὃπου θά βασιλεύει δύναμις. Αφαίρεται ἀπό τὸν Θεόν ἐνα μέρος τῆς Βασιλείας Του. Στό ἐπίγεια Κράτη, μιά τέτοια ἀπόκτειρα θεωρεῖται, ὅτι ἀποτελεῖ ἐσχάτη προδοσία καὶ τιμωρεῖται μέθαντο. Στή Βασιλεία του Θεοῦ, μέ τέθά πρέπει νά τιμωρηθει κάτι τέτοιο; Τιμωρεῖται πραγματικά μέ αἰώνιο θάνατο. Μιά σωτηρία μόνο υπάρχει: νά καταφύγῃ κανείς στό ἔλεος του Θεοῦ καὶ νά Τόν παρακαλέσῃ νά ἀγοράσῃ καὶ πάλι τό κομμάτι δύντο, γιατί νά βασιλεύσῃ Ἐκείνος. Καὶ ὅταν Τόν παρακαλέσουμε, θά τό κάνη. Τήν ἔξαγοράζει καὶ πάλι μέ τό αἷμα Του, μέ τὴν θυσία Του. Γι' αὐτό θυσιάστηκε, γιατί νά είναι δυνατόν νά ἐπιστρέψουν στό Βασιλείο Του τέτοιες χαμένες, προδομένες περιοχές. . .

Καταστρέφοντα, ὅμως, μιά ψυχή, δέν ὑφαίρομε μόνο μία περιοχή τῆς Βασιλείας του Θεοῦ. Καταστρέφουμε καὶ ἔναν ἔργατη της. Ποιός εἴπαμε πώς θά ἔργασθη γιατί τὴν ἐπικράτηση της; "Ἡ ἀνθρώπινη ψυχή. Αὐτή θά είναι δύναμις στρατιώτης, δύναμις πολεμούντος μέ τά σπλακάντα καὶ τά πολεμοφόδια, που δίνει δίδιος δύναμις, θά ἀγωνισθῇ γιατί νά ἐπικρατήσῃ ἡ Βασιλεία Του. "Ἄν, λοιπόν, καταστρέψουμε, εἴτε τὴν δική μας, εἴτε μιάν ἄλλη ψυχή, είναι σάν νά σκοτώνουμε ἔναν στρατιώτη τῆς Βασιλείας του Θεοῦ. "Εξασθενέσσουμε τό μέτωπο τῆς Βασιλείας του Θεοῦ, προδίνοντας ἔτσι τόν ἀγῶνα της.

Γι' αὐτό, δύναμις ἀποδίδει τεράστια, ἀνυπολόγιστη ἀξία στὴν ψυχή μας. Χωρίς αὐτή δέν είναι δυνατή ἡ πραγματοποίηση τῆς Βασιλείας του Θεοῦ. "Άμα καταστρέψῃ κανείς τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων, είναι σάν νά σκοτώσῃ τοὺς στρατιώτες τῆς Βασιλείας του Θεοῦ καὶ σάν νά παραδώσῃ τὴν περιοχή της στόν ἔχθρον. Τότε, ἀντί νά κυβερνά δύναμις, θά βασιλεύει τό σκοτάδι, δύναμις ἀντέχριστος καὶ ἀντί οἱ ἀνθρώποι νάζονται εὐτυχισμένοι, θά τούς δέρνῃ ἡ πιεστή μαύρη καὶ φοβερή δυστυχία. Πεινα, ἀρρώστεια, φτώχεια, γύμνια, ἀδικίες, δικηγορίες, ἔχθροτητες, πόλεμοι θά είναι δύναμις καὶ ἡ καταδάντια τῶν ἀνθρώπων. Τό δάκρυ καὶ τό κλάμα θά τούς ἀκολουθοῦν ἀπό τὴν κόρυντα μέχρι τόν τέλος καὶ ἡ μαυρίλα καὶ τό σκοτάδι θά πλακώνουν ἀδιάκοπα τίς καρδιές τους. "Ἡ ζωή τους θά μοιάζῃ μέ τόν θάνατο καὶ δύναμις θά τούς φαίνεται σάν ἀπολύτρωση. "Άλλα οὔτε κι' αὐτός δέν θά δεινή καμμιά ἀνακούφιση, γιατί, μετά τόν θάνατο θάκολουθήσουν ἄλλα χειρότερα καὶ φοβεράτερα.

"Εμεῖς τί προτιμᾶμε νά διαλέξουμε; Ποιός θά βάλουμε ὡς τό πρώτο καὶ σπουδαιότερο στή ζωή μας; "Άν θελήσουμε νά δοθοῦμε στήν ὑπόθεση τῆς Βασιλείας του Θεοῦ, παρ' ὅλους τούς ἀγῶνας πού ἔχουμε νάντιμετωπίσουμε, θά είμαστε εὐτυχισμένοι καὶ θά ἔργαζόμαστε καὶ γιατί τῶν ἄλλων τήν εὐτυχίαν. Θά δοθοῦμε στήν ἀνοικοδόμηση τοῦ θαυμούργιου, τοῦ καλύτερου κόσμου. "Έκεί δέν υπάρχουν σκοτάδια, "Ο ἥλιος τῆς παρουσιάς του Θεοῦ σκορπίζει τήν χαράν του στά πρόσωπα δύων. Τό κλάμα καὶ τό δάκρυ ἔχουν καταποντισθῆ στόν ακενό δύναμις τῆς ἀπέραντης ἀγάπης. Τό μοσχοβλήμα τῆς δικαιοσύνης του νόμου του Θεοῦ είναι ἀπλωμένο παντού. "Ολούθεν ἀνθίζει τό γέλοιο καὶ ἡ χαρά.

Τί λέτε; Θά μείνομε μακρυά ἀπό αὐτό τό ἀδιάκοπο πανηγύρι;